

“บทสนทนาจากเจ้าอาวาส”

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักทุกท่าน

สำหรับพ่อแล้ว สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ปีนี้ ผ่านไปด้วยความหมายที่ดี นี่อาจเป็นเพราะ ส่วนหนึ่ง พ่อจริงจังกับมหาพรตมากขึ้น แม้ว่าข้อตั้งใจที่มีระหว่างมหาพรตบางข้อ จะไม่บรรลุผล บางข้อถึงกับล้มเหลวไม่เป็นท่า แต่พ่อก็รู้สึกว่ พ่อมีความรู้สึกที่ดีกับมหาพรต และเมื่อมาถึงสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ มุมมองในชีวิตบางอย่างก็เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการมองเรื่องต่างๆ บางอย่างก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย การได้ทำพิธีล้างเท้าอัครสาวก ทำให้รู้สึกดีในจิตใจ (แต่ฝ่ายร่างกาย ก็รู้สึกปวดเข้าเหลือเกิน) และมีข้อเตือนสติเตือนจิตใจที่ดี ยิ่งวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งแต่ก่อนเคยรู้สึกกังวลกับการใช้เวลายาวนานในระหว่างการจูปางเขน ห่วงว่าบรรดาสัตบุรุษจะเบื่อหน่าย แต่กลับเกิดบรรยากาศแห่งความสงบเงียบ และการเข้ามานมัสการกางเขนอย่างศรัทธา และเป็นระเบียบ การได้เห็นคนอื่นๆ จูปางเขน ก็กลับยิ่งเพิ่มพูนความศรัทธาของตนเองไปด้วยอย่างประหลาด และที่สุด รอยยิ้มอย่างมีความสุขของบรรดาศิษย์คนใหม่ ที่ได้รับศีลล้างบาปในคืนวันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์ ก็ยังมีความหมายและทำให้จิตใจเป็นสุข ยิ่งปีนี้ คุณพ่อसानิจ สดะวีระวงส์ อุปสังฆราชหน้าบนศรีษะของแต่ละคน มากเป็นพิเศษ จนเหมือนเปียกปอนไปตามๆกัน เห็นแล้วก็อดยิ้มไม่ได้จริงๆ

แม้สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์จะผ่านพ้นไปแล้ว แต่ “ปีสกา” ของเราแต่ละคนเพิ่งเริ่มต้นเท่านั้น คุณพ่อसानิจ ให้ข้อเตือนใจที่ดี ในบทเทศน์ของท่าน คืนวันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์ ว่า “เราต้องมีปีสกา หรือการกลับคืนชีพ ก่อนที่เราจะตาย” ซึ่งหมายถึง “มีการเปลี่ยนแปลง” หรือมีการกลับใจ อยู่เสมอนั่นเอง

ในบรรยากาศแห่งปีสกา ซึ่งเป็นความปลื้มปิติในพระคุณที่เราแต่ละคนได้รับในชีวิตใหม่ พ่อนึกถึงบทเพลงหนึ่งที่เรารู้จักกันดี คือเพลงที่ชื่อว่า **Amazing Grace** พ่อเชื่อว่าเราเกือบทุก

คนเคยได้ยิน ทั้งในเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ จากนักร้องมากมาย และในภาคแปลเป็นภาษาไทย ด้วย และกำเนิดของบทเพลงนี้ ก็น่าสนใจไม่น้อยไปกว่าความหมายของเนื้อเพลงเลย

ผู้แต่งบทเพลงนี้ คือ John Newton เขามีชีวิตอยู่ในช่วงกลางศตวรรษที่ 18 ถึง ต้นศตวรรษที่ 19 เขาเคยมีชีวิตที่สำมะเลเทเมา เกเร และน่ารังเกียจ ที่สุดถูกชักชวนให้เข้าร่วมขบวนการ “ค้ำทาส” ชาวอัฟริกัน โดยนำทาสเหล่านี้ไปขายในยุโรป อาจเรียกได้ว่า เขามีชีวิตด้วยจิตใจที่โหดร้าย จนมาถึงคืนหนึ่ง ขณะที่กำลังเดินทางอยู่ในทะเล เกิดพายุใหญ่มาก จนน่ากลัวว่า เรือกำลังจะอัปปาง และเขากำลังจะต้องตาย และคงเป็นช่วงเวลานี้เอง ที่เขาพบกับสัจธรรมของชีวิต และเริ่มเรียกหา “พระเจ้า” ของเขา เขาภาวนาว่า หากพระองค์ช่วยเขาให้รอดชีวิต เขาจะถวายตัวรับใช้พระองค์ในการประกาศพระวรสาร ที่สุดเขารอดชีวิต จากเหตุการณ์นั้น มาอย่างน่าอัศจรรย์ เขาเริ่มศึกษาพระธรรมคำสอน ละทิ้งผลประโยชน์จากชีวิตค้ำทาสที่โหดร้าย แล้วเปลี่ยนชีวิตกลายเป็นผู้นำวิญญูณ เพลง Amazing Grace นี้จึงถ่ายทอดความเชื่อจากชีวิตของเขาเองซึ่งเคยเป็น “คนเลวทรามต่ำช้า แต่พระเจ้าได้ทรงช่วยไว้ เคยหลงทาง บัดนี้ได้พบแล้ว เคยตาบอด บัดนี้ เห็นแล้ว”

พอรู้สึกว่่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับ John Newton ก็มีอะไรคล้ายคลึงกับสิ่งที่เกิดขึ้นในใจของ โทมัส ในพระวรสารวันอาทิตย์นี้ และอาจคล้ายกับชีวิตของเราแต่ละคนด้วยที่บางครั้งมี “ความสงสัย และความลังเล และต้องการข้อพิสูจน์ประสามมนุษย์” แต่ความเชื่อ ไม่ต้องการข้อพิสูจน์ใดๆ เป็นเรื่องของหัวใจและการยอมรับต่างหาก “ผู้ที่เชื่อ แม้ไม่เห็น ก็เป็นสุข” (ยน.20,19-31)

คำพูดของโทมัส หลังจากได้พบพระเยซูเจ้าผู้กลับคืนพระชนมชีพแล้ว น่าสนใจมาก คำแปลในภาษาไทย อาจมีความหมายคล้ายคลึงกันจนแยกไม่ออก ต้นฉบับ แม้จะเป็นภาษากรีก แต่พอขอยกเอามาจาก ภาษาละติน “โทมัสทูลพระองค์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า (Dominus meus) และพระเจ้าของข้าพเจ้า (Deus meus)”

Dominus นั้น แปลว่า "เจ้านาย" หรือผู้เป็นเจ้าของ, Deus แปลว่า "พระเจ้า" ที่สำคัญคือ meus แปลว่า “ของข้าพเจ้า”

ใครที่มีหัวใจยอมรับพระเยซูเจ้าเป็น “Dominus meus และ Deus meus” ก็เป็นสุข และนี่แหละ คือ Amazing Grace แห่งปีศาจของเราและคน

